Lietas arhīva Nr. C-0793-20/8
ECLI:LV:RPPT:2020:1028.C68352019.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 28.oktobrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese Iveta Risberga
ar tiesas sēdes sekretāri Nadeždu Avramenko
izskatīja rakstveida procesā civillietu komandītsabiedrības „TEHNOLOĢIJAS CENTRS" prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „SIBIRICA" par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

13.05.2019. KS „TEHNOLOĢIJAS CENTRS" cēla tiesā prasību pret SIA „SIBIRICA" par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka KS „TEHNOLOĢIJAS CENTRS" sadarbojās ar SIA „SIBIRICA", ražojot detaļas, kas paredzētas koka nojumu izgatavošanai. Sadarbības process ietvēra to, ka prasītājs saražo atbildētāja pasūtītās detaļas, savukārt atbildētājs, tās realizē Vācijas tirgū. Paralēli prasītājs atbildētājam sniedza arī citus kokapstrādes pakalpojumus, kas nav saistīti ar iepriekšminēto projektu. Starp pusēm notika sarunas, kuru laikā vienojās, ka parādu atbildētāja samaksās divās daļas, pirmo parāda daļu līdz 15.11.2018 un otru daļu līdz 31.12.2018. Tika sastādīts vienošanās projekts un 22.10.2018. prasītājs nosūtīja to atbildētāja pārstāvim uz e-pastu saskaņošanai. Notika ilgstoša sarakste ar atbildētāja Pārstāvi, lūdzot viņu informēt par laiku, kad viņš var ierasties pie prasītāja ražotnē un parakstīt vienošanos, kā arī, norādīt, ja viņam ir kādas pretenzijas pret vienošanās tekstu, lai nepieciešamības gadījumā mēs varētu precizēt vienošanās tekstu. Lai arī pārstāvis atbildēja, ka „Šobrīd nepiekrītu uzrakstītiem ciparim un kopējam piedāvājumam" uz vairākiem uzaicinājumiem norādīt uz neprecizitātēm, atbilde no pārstāvja nesekoja.

Pārstāvis visbeidzot apstiprināja, ka ieradīsies uz vienošanās parakstīšanu 2018.gada 26.novembrī, atbildētāja pārstāvis ieradās pie prasītāja ražotnē, tomēr vienošanos neparakstīja norādot, ka nepiekrīt tās saturam un negribot parakstīt, jo viņam no tā nav nekāds labums. Pārstāvis nevēlējās konstruktīvi diskutēt par novēršamajām problēmām.

Atbildētājam pret prasītāju ir parādsaistības EUR 7792,06 apmērā, saskaņā ar šādiem prasītāja izrakstītiem rēķiniem:

1. 03.08.2017. rēķins Nr. TC 2017-329 par summu 2700,10 EUR;
2. 20.03.2018. rēķins Nr. TC 66-2018 par summu 1821,00 EUR;
3. 18.04.2018. rēķins Nr. TC 92-2018 par summu 2377,96 EUR;
4. 14.09.2018. rēķins Nr. TC 285-2018 par summu 215,00 EUR;
5. 20.09.2018. rēķins Nr. TC 291-2018 par summu 290,00 EUR;
6. 20.09.2018. rēķins Nr. TC 292-2018 par summu 388,00 EUR.

Pusēm vienojoties par preču piegādi tiesīgi tika noslēgts līgumus, savukārt līguma noslēgšanas faktu, pakalpojumu sniegšanu un preču piegādi apliecina savstarpēji parakstītie rēķini, no kā izriet, ka saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu atbildētājam ir jāsamaksā par saņemtajām precēm un pakalpojumiem rēķinos norādītajā apmērā.

Ņemot vērā minēto, kā arī, to ka naudas parāda samaksas nokavējums ir izveidojies par preces pirkumu un atbildētāja ir juridiska persona, Prasītājai ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus, astoņu procentpunktu apmērā virs procentu pamatlikmes, gadā no piedzītā, bet neatmaksāta galvenā parāda. Atbildētāja nesamaksāto likumisko procentu apmērs uz prasības pieteikuma sastādīšanas brīdi, saskaņā ar Likumisko procentu aprēķinu, sastāda EUR 780,53.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Civillikuma 1651., 1652., 1759., 1587., 1763. un 1765. pantu, prasītāja lūdz tiesu: piedzīt no atbildētāja 9142,46 EUR, tai skaitā pamatparādu 7792,06 EUR, likumiskos procentus 780,53 EUR, kā arī tiesas izdevumus - samaksāto valsts nodevu 566,67 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 EUR; noteikt tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus astoņu procentpunktu apmērā virs galējās procentu likmes, ko Eiropas Centrālā banka piemērojusi savās pirms attiecīgā pusgada pirmās kalendāra dienas veiktajās pēdējās galvenajās refinansēšanas operācijās, gadā no piedzītā, bet neatmaksāta galvenā parāda, līdz sprieduma izpildei.

06.06.2019. tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi. Atbildētājs norāda, ka prasības pieteikumā ir izteikta vienpusēja, neobjektīva un nepatiesa materiālu prezentācija, lietas dokumentiem ir sadrumstalots raksturs. Prasību neatzīst pilnībā, jo tajā ir nepatiesa informācija un nav ņemtas vērā prasītāja saistības pret atbildētāju.

Prasītājas pārstāvis /pers. C/ tiesas sēdē uzturēja prasību, paskaidroja, ka prasītājs atbildētājam laika periodā no 2016.gada februāra līdz 2018.gada 20.septembrim pēc abpusējas mutiskas vienošanās sniedza kokapstrādes pakalpojumus. To apliecina gan vairāki darījuma apliecinoši dokumenti, gan konta izraksts. Šajā laika periodā prasītājs atbildētājam sniedza pakalpojumus 102 291 *euro* vērtībā, par daļu no sniegtajiem pakalpojumiem aptuveni 94 699 *euro* atbildētājs ir veicis samaksu, bet par saņemtajiem pakalpojumiem un precēm 7792,06 *euro* atbildētājs samaksu nav

veicis. Pusēm, vienojoties par pakalpojuma sniegšanu, tika noslēgts līgums. Līguma noslēgšanas faktu, pakalpojuma sniegšanu, preču piegādi apliecina abpusēji parakstītie rēķini, kas pievienoti prasības pieteikumam. Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu atbildētājam ir jāsamaksā par saņemtajām precēm, pakalpojumiem, rēķinos norādītajā apmērā. Uz 29.09.2020. likumiskie procenti sastāda 1809,99 *euro*. Pamatparāda summa kopā ar likumiskiem procentiem uz 29.09.2020. sastāda 9601,98 *euro*. Ir neizprotama atbildētāja ieņemtā pozīcija, ka neatzīst prasības summu, jo atbildētāja pārstāvis ir parakstījis visus rēķinus un pavadzīmes, uz ko pamatota prasība. Ne tikai prasītājs, bet arī atbildētājs ir deklarējis Valsts ieņēmumu dienestā rēķinus uz kuriem pamatota prasība, kas norāda uz to, ka atbildētājs ir veicis attiecīgos darījumus, ko pierāda pievienotā PVN atskaite un izziņa no VID par reverso darījumu starpībām. Atbildētājs ir veicis arī maksājumus, maksājuma mērķī norādot dokumentus, uz kuriem pamatota prasība. Piemēram, rēķins TC92-2018, kas izrakstīts 18.04.2018. Ir e-pasta sarakste, kurā tiek apspriesta vienošanās par parāda atmaksu, kurā atbildētāja pārstāvis nevienu reizi neiebilst pret prasības summas apmēru, nedz sniegto pakalpojumu un preču kvalitāti. No lietā pievienotiem materiāliem ir redzams, ka atbildētājam ir zināms parādsaistību apmērs. Likumiskie nokavējuma procenti aprēķināti no 22.03.2018. līdz pieteikuma iesniegšanas brīdim – 10.05.2019. Rēķini bija jāsamaksā mēneša laikā. Katra summa tika rēķināta no apmaksas termiņa datuma līdz 10.05.2019. Puses vienojās par attiecīgu detaļu izgatavošanu, vienojās, cik vajadzīgs iepirkt materiālus. Lai materiālus nopirktu, lūdza avansu no atbildētāja. Atbildētājs samaksāja un prasītājs nopirka materiālus. Rēķinos ir norādīta izgatavoto un piegādāto preču vērtība bez materiālu summas. Puses vienojās par detaļu izgatavošanu, kā rezultātā vajadzēja iepirkt materiālus, par ko bija izstādīts avansa rēķins. Prasītājs saņēma materiālus, saražoja pasūtītās detaļas, izrakstīja pavadzīmi par detaļām un tās piegādāja. Avanss bija par izejmateriāliem. E-sarakste notika starp /pers. C/ un /pers. D/. E-sarakstē prasītājs minēja parāda summu un lūdza sniegt argumentus, atbildētājs vien norādījis, ka nepiekrīt konkrētajam piedāvājumam. Prasītājs lūdz apmierināt prasību.

Atbildētājas pārstāvis /pers. D/ tiesas sēdē iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kuros norādīts, ka Atbildētājs uzskata, ka prasības pieteikums ir nepamatots. Atbildētāja saimnieciskā darbība tika veikta ciešā sadarbībā ar Prasītāju, pamatojoties pārsvarā uz mutiskām vienošanām. Abpusēji izdevīgas sadarbības pamatā bija uzņēmumu resursu kopēja efektīva lietošana. Atbildētājā pārziņā bija klientu piesaistīšana, projektu finansēšana, t.sk. nepieciešamu materiālu iepirkšana, bet Prasītāja atbildībā bija produktu ražošana, saskaņā ar klientu pasūtījumiem, ievērojot iepriekš saskaņotus termiņus, gatavas produkcijas un materiālu uzglabāšana un nosūtīšana.

Sadarbības laikā Atbildētājs maksāja par Prasītājam pakalpojumiem pēc izstādītajām pavadzīmēm vai avansā, iepirka papildus aprīkojumu un instrumentus, iepakojumus, atsevišķi apmaksāja Prasītāja darbu par paraugu sagatavošanu. Pēc pasūtījuma pabeigšanas un iepakošanas tika izrakstīts Preču pavadzīme-rēķins, pamatojoties uz ko gatavi izstrādājumi tika nosūtīti Atbildētāja klientiem pa taisni no Prasītāja noliktavas.

Saskaņā ar Prasītāja pievienotu dokumentu „Debitoru dokumenti no 01.01.2016 līdz 30.11.2018." ir acīmredzami, ka Atbildētājs ir vienmēr pildīja savas saistības, ļoti kārtīgi ievērojot apmaksas disciplīnu visā sadarbības laikā. Piemēram, šajā debitoru dokumentu sarakstā ir redzams, ka 31.07.2017. ir izrakstīta preču pavadzīme - rēķins Nr. TC2017-319 7003,20 EUR apmērā un ir apmaksāta 01.08.2017., 16.08.2017. izrakstīta preču pavadzīme-rēķins Nr. TC2017-354 1510,20 EUR apmērā, tika apmaksāta 24.08.2017. Turpmāk bija izrakstīti avansa rēķini, par kuriem Atbildētājs maksāja avansā pirms pasūtījuma saņemšanas un kurus bija jāieskaita galējās preču pavadzīmes-rēķina apmaksai. Tas viss raksturo pušu sadarbības pamatprincipus un Atbildētāja uzticamību.

Ministru kabineta 13.12.2011. noteikumi Nr.958 regulē prasības attiecībā uz preču piegādes dokumentu: „Preču piegādes dokuments ir dokuments, kurš apliecina preču piegādes un saņemšanas faktu un kurā ir ietverti vismaz šādi dokumenta rekvizīti un informācija: [..]

35.[11] 2.preču izsniegšanas vietas adrese;

35.[11] 3.dokumenta veida nosaukums;",

35.[11] 6.preču saņēmēja nosaukums (firma), reģistrācijas numurs (Uzņēmumu reģistrā vai Valsts ieņēmumu dienestā), bet, ja preču saņēmējs ir fiziska persona, - vārds, uzvārds un personas kods (ja personai tāds ir piešķirts), preču saņemšanas vietas adrese;",

35.[11] 7.preču nosaukums, mērvienība un daudzums;

35.[11] 8.attiecīgā saimnieciskā darījuma vai darbības apraksts (piemēram, preču piegāde (pārdošana) citam uzņēmumam, pārvietošana starp uzņēmuma struktūrvienībām)."

Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.585 „Speciālās prasības attaisnojuma dokumentu noformēšanā un grāmatvedības reģistru kārtošanā darījumos ar precēm" sadaļu „Attaisnojuma dokumentu par preču piegādi (pārdošanu) un par preču izsniegšanu" noformē darījuma vai darbības veikšanas dienā pirms darījuma vai darbības uzsākšanas.

Preču piegādes dokumenta lietošanas, noformēšanas un reģistrēšanas kārtību, preču piegādes dokumentā norādāmos rekvizītus reglamentē Ministru kabineta 21.10.2003. noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 8.punkts - dokumentus, kas atbilst attaisnojuma dokumentiem noteiktajām prasībām, izmanto ierakstiem grāmatvedības reģistros, lai sistematizētu šajos dokumentos ietverto informāciju par uzņēmuma saimnieciskajiem darījumiem."

14.11.2017. Atbildētājs parakstīja jaunu līgumu ar savu klientu par 140 gab. koka produkcijas ražošanu un ar iespēju palielināt daudzumu pilnai kravas mašīnas ielādei (pirmās kravas paredzētais piegādes laiks 09.02.2018. un

otras krāvās paredzētais piegādes laiks 09.03.2018.). Prasītājs apņēmās saražot nepieciešamu produktu skaitu divās partijās. Starp Prasītāju un Atbildētāju ražošanas procesā laikā bija vienošanās, ka piegādes daudzums būs 72 gab. katrā partijā, ņemot vērā autotransporta ietilpību un peļņas palielināšanas iespējas.

Periodā sākot ar 23.11.2017. Atbildētājs ir veicis sekojošus avansa maksājumus, kas ir redzams Prasītāja datu apkopojumā:

1. 23.11.2017. veikts maksājums 5000 EUR apmērā par daļu no avansa rēķina Nr.AV TC 28-2017 – tas skaidri norādīts kā avansa rēķins;
2. 22.12.2017. veikts maksājums 2000 EUR apmērā par daļu no preču pavadzīmes – rēķina Nr.TC26-2017 – tas ir avansa maksājums, Atbildētājam nav preču pavadzīmes – rēķina ar tādu numuru un arī Prasītāja dokumentu sarakstā tāda nav;
3. 26.01.2018. veikts maksājums 1500 EUR apmērā par daļu no avansa rēķina Nr.AV TC28-2017 – tas skaidri norādīts kā avansa rēķins;
4. 05.02.2018. veikts maksājums 700 EUR apmērā par daļu no 19.01.2018. preču pavadzīmes – rēķina Nr.TC AV 5-2018 – dokuments nosaukts par preču pavadzīmi – rēķinu, taču faktiski bijis avansa rēķins, jo pavadzīmes Atbildētājam nekad nebija un tās nav Prasītāja pievienotajā debitoru dokumentu sarakstā;
5. 16.02.2018. veikts maksājums 1500 EUR apmērā par daļu no 19.01.2018. preču pavadzīmes – rēķina Nr.TC AV 5-2018, kas arī nosaukts par rēķinu, taču ir avansa maksājums;
6. 01.03.2018. veikts maksājums 3300 EUR apmērā par daļu no 19.01.2018. preču pavadzīmes – rēķina Nr.TC AV 5-2018 – tas nosaukts par rēķinu, tādā veidā tas ir avansa maksājums;
7. 01.03.2018. veikts maksājums 8700 EUR apmērā par rēķinu Nr.TC45-2018 – pēc rēķina apmaksas, izstrādājumi tika nosūtīti pilnā apjomā klientam un ir saņemta preču kvalitātes reklamācija, kas tika pārsūtīta Prasītājam tika saņemta atbilde, taču nebija saskaņota kompensācija. Atbildētājs uzskata, ka Prasītājs, nosūtot preces pilnā apjomā, tomēr nav izpildījis savus pienākumus pilnā apjomā. Preču piegādes pavadzīme tika saskaņota par summu 12 000 EUR (166,66 EUR/gab.);
8. 19.04.2018. veikts maksājums 9000 EUR apmērā par rēķinu Nr.TC92-2018 – tas ir kārtējais avansa maksājums saskaņā ar izrakstītu rēķinu, dokumentā pat nav norādīti izstrādājumi, preču izsniegšanas un saņemšanas adreses, bet ir materiāli, kas tika iekļauti jau iepriekšējos rēķinos. Papildus tam līdz šim brīdim Prasītājs nav izpildījis savus pienākumus sakarā ar 72 gab. izstrādājumu izgatavošanu (nosūtīts tikai 65 gab., bet 7 gab. palika Prasītāja noliktavā). Preču atlikums ir nofotografēts tiesu izpildītāja klātbūtnē, taču Prasītāja atteicās piekrist, ka prece pieder Atbildētājam, neuzrādīja visu Atbildētājam piederošo mantu.

Avansa maksājumu kopsumma – 31 700 EUR.

Tātad ir nenoliedzams fakts, ka Prasītājs līdz 19.04.2018. saņēma no Atbildētāja maksājumus 31700,00 EUR apmērā. Turklāt starp Prasītāju un Atbildētāju nav parakstīts neviens dokuments, kas apliecinātu preču nodošanu vai darbu izpildīšanu attiecībā uz saņemtu avansu — katra dokumenta nosaukums ir „Rēķins" un neviens dokuments neatbilst Latvijas Republikas preču piegādes dokumentu noformēšanas prasībām un tātad nav saistošs apmaksai.

Acīmredzami, ka Prasītājs vēlas aizstāt avansa rēķinus par preču piegādes dokumentiem vai par dokumentiem, kas apliecinātu darbu izpildīšanu. Konkrētajā gadījumā likuma „Par grāmatvedību" izpratnē, kas regulē prasības attiecībā uz preču piegādes dokumentiem, neviens šis dokuments nevar kļūt par preču piegādes apliecinājumu, kā arī saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. nodaļu „Grāmatvedības reģistru kārtošana" Atbildētājam arī nav pienākums to grāmatot un uzskaitīt par saistošu apmaksai.

Tādā veidā ir acīmredzami, ka Atbildētājs ir pilnīgi apmaksājis visus preču piegādes dokumentus, bet Prasītājs nav atskaitījies par iepriekš saņemtajiem avansiem 31 700,00 EUR apmērā un tādā veidā pats nav izpildījis savas saistības pilnā apmērā un kvalitātē.

Prasītājs, nepiekrītot klienta pretenzijām, izmantoja situāciju savā labā, aizturēja jau saņemta avansa rēķina brīdī gatavu produkciju 7 gab. un materiālus, piespiežot veikt jaunus maksājumus – turpmāki maksājumi tika veikti jau pēc Atbildētāja patvaļīgas preču aizturēšanas un spaidiem.

Sākot no 25.04.2018. līdz oktobrim, kā ir redzams Prasītāja sniegtajā debitoru dokumentu sarakstā, Atbildētājs bija spiests samaksāt 4316,00 EUR (400+330+370+200+388+388+ 400+620+690+350+180), lai samazinātu zaudējumus, atgrieztu daļu no saviem aktīviem, kuri bija nepieciešami jau tajā laikā esošu saistību izpildei.

Pie tam, dažas reizes Atbildētājs bija spiests prasīt arī materiāla sagatavošanu Prasītājam, par ko izrakstīti papildus rēķini par pakalpojumiem uz paaugstinātām summām. Rezultātā jaunu pakalpojumu rēķinu kopēja summā sastādīja 1611,00 EUR (TC206-2018, TC243-2018, TC286-2018, TC29L2018 un TC292-2018).

Ar šo paveiktais avansa maksājums par precēm un pakalpojumiem tika palielināts uz 2705,00 EUR (4316-1611) līdz 34 405,00 EUR.

Turklāt Prasītājs, neizpildot pilnībā savas saistības, paņemot Atbildētāja preces un mantu (ir apliecināts ar Tiesu izpildītāja J. Jona aktu) iesniedza tiesai rēķinus par neesošiem darījumiem, t.sk. pat neparakstītus dokumentus (TC 2017-329) vai rēķinus, kuri tika parakstīti, saņemot klātbūtnē, arī ar nosacījumu „Jāpārbauda" un vēlāk bija jāanulē, jo tika apvienoti ar citiem avansa rēķiniem.

Maldinoši dokumenti:

1. 28.02.2017. dokuments Nr. TC 2017-101 par summu 1889,99 EUR (neapmaksātā daļa – 173,34 EUR). Lūdzot nodrošināt prasību, tika norādīts arī šis dokuments, vēlāk dokumenta summa tika koriģēta, bet lēmums tika pieņemts, ņemot vērā nepatiesi sniegtu informāciju. Šis dokuments nebūs iekļauts kopsummā, jo Prasītājs to ir izlabojis.
2. 03.08.2017. dokuments Nr.TC 2017-329 par summu 2700,10 EUR (nav apmaksāts) – dokuments nav parakstīts, tas nosaukts par preču pavadzīmi – rēķinu. Pavadzīmē minēti pakalpojumi, kuri faktiski nebija saņemti. Līdz tiesvedībai nebija nevienas pretenzijas par to apmaksu, jo pavadzīmi bija jāizraksta tikai pēc pasūtījuma sagatavošanas, bet pasūtījums nebija izpildīts. Ņemot vērā, ka nav sniegti pakalpojumi vai piegādāta prece, nav

pieņemts dokuments. Prasītājs apgalvo, ka: ir bijuši dalībnieki, tomēr nav paraksta; ir priekšmets, taču nebija piegādes; ir gribas izteikums, taču Atbildētājs nepiekrīt tam, ka bija noticis darījums. Atbildētājs uzskata, ka Prasītāja argumenti (Valsts ieņēmumu dienesta atskaite) nevar būt saistoši, jo, pārbaudot VID atskaiti par realizācijas starpībām, konstatēts, ka arī Atbildētājam ir starpības ar dažiem partneriem, tajā pat laikā deklarācijā ir pareizi dati, ko var pierādīt. Atbildētājs nezina, kurā laikā atjaunojas dati, un šaubās par to aktualitāti. Pat pieņemot, ka dokuments, pēc kura nebija faktiska darījuma, ir deklarēts, tā varētu būt arī iepriekšējās vadības (līdz 22.12.2017.) grāmatvedības kļūda – to saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir jānovērš nākamajos atskaites periodos. Prasītājam jāpierāda darījuma, nevis kļūdas esamība.

3. 29.12.2018. dokuments Nr.TC 2017-556 par summu 700,14 EUR (neapmaksātā daļa – 0,14 EUR) – Prasītājs ir atzīmējis, ka šis dokuments ir apmaksāts ar iepriekš veiktajiem avansiem. Nav saprotams, kas bija piegādāts, kur piegādāts un kādam nolūkam. Tiesai nav iesniegts šis dokuments.
4. 20.03.2018. dokuments Nr.TC 66-2018 par summu 1821 EUR (nav apmaksāts) – dokuments ir nosaukts par rēķinu, tajā minēta detaļu izgatavošana 18x85x1650, nav pakalpojuma saņemšanas adreses un citu likumā noteiktu rekvizītu, pavadzīme izstrādājumiem nav izrakstīta, faktiski pakalpojums netika sniegts. Par 20.03.2018. rēķina saņemšanu Atbildētāja pārstāvis parakstījās 20.04.2018., rēķinā pēc Atbildētāja norādes ar Prasītāja roku tika pierakstīts „Jāpārbauda", tas netika reģistrēts apmaksai.
5. Dokuments Nr.91-2018 par summu 3700 EUR (nav apmaksāts) – Prasītāja dokumentu sarakstā dokuments ir nosaukts „zāģmateriāli". Prasītājs ir atzīmējis, ka šis dokuments ir apmaksāts ar iepriekš veiktajiem avansiem. Atbildētājam grāmatvedībā nav šī dokumenta, dokuments netika deklarēts un zāģmateriāli netika saņemti. Tiesai šis dokuments nav iesniegts.

Kopējā nepamatoto dokumentu summa – 15 221,24 EUR.

Rezumējot, Atbildētājs ir pieradījis faktus, ka: Atbildētājs ir vienmēr kārtīgi ievērojis maksāšanas disciplīnu visa sadarbības laikā; Atbildētājs uz doto brīdi ir samaksājis avansā 34 405,00 EUR; Prasītājs nav sniedzis apmaksai saistošus dokumentus, kuri pieradītu preču nodošanas vai darbu izpildes faktu uz summu 34 405,00 EUR (nenoliedzot daļēju saistību izpildīšanu no Prasītāja puses, šobrīd nav nolemts izpildītu darbu apjoms un summa); Prasītāja debitoru sarakstā ir iekļauti maldinoši dokumenti (avansa rēķini un pavadzīmes) par summu 15 221,24 EUR par faktiski nenotikušajiem darījumiem un Atbildētājs neuzskata par saistošu maksāt par avansa rēķiniem, pēc kuru produkcijas ražošana vairs nav aktuāla šajos apstākļos, vai maksāt par rēķiniem, kurus nav apstiprinājis vai produkcija nebija piegādāta; rēķinus 1611,00 EUR vērtībā Atbildētājs uzskata par darījumiem, kas noslēgti spaidu dēļ, un saskaņā ar Civillikumu patur tiesības tos apstrīdēt tiesā likumā paredzētajā kārtībā.

Neskaitot uz Atbildētāja bankas kontu bloķēšanas faktu, bet ņemot vērā iepriekšējo sadarbību, Atbildētāja pārstāvis daudzkārt ir mēģinājis atrast pusēm abpusēji izdevīgu risinājumu, vienojoties līdz tiesai, lai atgrieztos pie līguma izpildīšanas (pārstāvētā uzņēmuma aktīvu atgūšanai un klienta pasūtījuma izpildīšanai).

Prasītājs ir izmantojis Atbildētāja pretimnākšanu, ierakstot sarunas fragmentus un pārkāpjot datu aizsardzības likumu. Nenoliedzot sarunas esamību, Atbildētājs var apgalvot, ka sarunu laikā tika pieļauti daži abu pušu viedokļi un strīda iznākuma iespējas, taču parāds nekādā gadījumā netika apstiprināts.

Atbildētājs lūdz tiesu: atzīt avansa maksājuma 34 405,00 EUR apmērā saņemšanu prasītāja kontā; atzīt katru konkrēto pirmajā uzskaitījumā minēto dokumentu, pēc kuriem tika samaksāts avanss, par nesaistošu apmaksai likuma „Par grāmatvedību", 2.nodaļas „Grāmatvedības reģistru kārtošana;" izpratnē un tātad atzīt par nepamatotu parāda pieprasījumu; atzīt katru konkrēto otrajā uzskaitījumā minēto dokumentu, pēc kuriem netika samaksāts avanss un arī netika veikts dalījums, par nesaistošu apmaksai likuma „Par grāmatvedību" 2. nodaļas „Grāmatvedības reģistru kārtošana" izpratnē un tātad atzīt par nepamatotu parādu pieprasījumu; atzīstot avansa maksājuma un izrakstīto dokumentu kopējo summu starpību, noraidīt prasītāja prasību.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē uzklausot prasītāja un atbildētāja paskaidrojumus, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā ir noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nav strīda par to, ka starp prasītāju, kā pakalpojuma sniedzēju, un atbildētāju, kā pakalpojuma ņēmēju, noslēgti mutiski pirkuma līgumi un uzņēmuma līgums saskaņā ar tiem puses vienojās par koka izstrādājumu ražošanu un pirkumu. Atbildētāja pārziņā bija klientu piesaistīšana, projektu finansēšana, bet prasītājs ražoja produktus saskaņā ar klientu pasūtījumiem, ievērojot iepriekš saskaņotus termiņus, gatavās produkcijas un materiālu uzglabāšanu un nosūtīšanu.

Puses vienojās, ka samaksa par pakalpojumiem tiek veikta pēc pavadzīmēm vai avansā. Pēc pasūtījuma pabeigšanas un iepakošanas tika izrakstīta preču pavadzīme-rēķins, pamatojoties uz ko gatavie izstrādājumi tika nosūtīti atbildētāja klientiem no prasītāja noliktavas.

Prasītājs atbildētājam izrakstījis rēķinus: 03.08.2017. rēķins Nr. TC 2017-329 par summu 2700,10 EUR; 20.03.2018. rēķins Nr. TC 66-2018 par summu 1821,00 EUR; 18.04.2018. rēķins Nr. TC 92-2018 par summu 2377,96 EUR; 14.09.2018. rēķins Nr. TC 285-2018 par summu 215,00 EUR; 20.09.2018. rēķins Nr. TC 291-2018 par summu 290,00 EUR; 20.09.2018. rēķins Nr. TC 292-2018 par summu 388,00 EUR.

Atbildētājs prasību neatzīst, jo uzskata, ka līdz 19.04.2018. prasītājs saņēma no atbildētāja avansa maksājumus 31 700 EUR; starp pusēm nav parakstīts neviens dokuments, kas apliecinātu preču nodošanu vai darbu izpildīšanu attiecībā uz saņemto avansu, katra dokumenta nosaukums ir „Rēķins" un neviens dokuments neatbilst Latvijas Republikas preču piegādes dokumentu noformēšanas prasībām un tātad nav saistošs apmaksai; darījumi noslēgti spaidu dēļ un saskaņā ar Civillikumu patur tiesības tos apstrīdēt tiesā. Atbildētājs uzskata, ka ir pilnīgi apmaksājis visus preču piegādes dokumentus, bet prasītājs nav atskaitījies par iepriekš saņemtajiem avansiem 31 700 EUR apmērā un tādā veidā pats nav izpildījis savas saistības pilnā apmērā un kvalitātē.

Tiesa atzīst, ka, pusēm vienojoties par preču piegādi, tiesīgi tika noslēgts līgums, savukārt līguma noslēgšanas faktu, pakalpojumu sniegšanu un preču piegādi apliecina savstarpēji parakstītie rēķini.

Tiesa piekrīt prasītāja argumentiem, ka atbildētājs rēķinus ir saņēmis un izteicis gribu tajos norādīto darījumu noslēgšanai un atzinis tos par tādiem

darījumiem, kas attiecas uz viņa saimniecisko darbību, ka to apstiprina fakts, ka atbildētājs šos rēķinus ir deklarējis EDS sistēmā, iesniedzot PVN atskaites.

Rēķinā Nr. TC2017-329, kas izrakstīts 03.08.2017. ir tikai KS „TEHNOLOĢIJAS CENTRS" pārstāvja paraksts, bet nav SIA „SIBIRICA" pārstāvja paraksta.

No lietā esošās prasītāja PVN taksācijas perioda deklarācijas par 2017.gada augustu redzams, ka rēķins ir deklarēts. Tas norādīts arī VID izziņā, tajā ir norādītas visas nesakritības par reversajiem darījumiem 2017.gadā. Šajā izziņā neuzrādās atbildētājas nosaukums un rēķins, no kā secināms, ka arī atbildētājs rēķinu Nr. TC2017-329 ir deklarējis savā PVN atskaitē.

Tiesa uzskata, ka ir ticams prasītāja apgalvojums, ka pavadzīme Nr. TC2017-329, uz kuras bija atbildētāja pārstāvja paraksts, ir pazudusi, bet tas nav šķērslis pierādīt rēķinā norādītā tiesiskā darījuma esamību, un to, ka atbildētājs rēķinu ir atzinis par savu saimniecisko darījumu un izteicis gribu šī darījuma noslēgšanai, jo atbildētājs šo rēķinu ir deklarējis EDS sistēmā.

No lietai pievienotajiem rēķiniem ir redzams, ka tiem ir nepieciešamie rekvizīti, kas noteikti likuma „Par grāmatvedību" 7.pantā un Ministru kabineta noteikumu Nr. 585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju", 35.^{11} punktā, lai tie varētu tikt uzskatīti par preču piegādes dokumentiem, kas atbilstoši noteikumu 35.^{11} punktam ļauj konstatēt preču piegādes un saņemšanas faktu.

Tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētājs nav pieņēmis pakalpojumu vai preci, kas norādīti rēķinos to kvalitātes vai citu iemeslu dēļ, jo atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus par iebildumiem par sniegto pakalpojumu kvalitāti. Atbildētājs ir parakstījis rēķinus un iekļāvis tos PVN atskaitēs, tā apliecinot preču un pakalpojumu saņemšanas faktu.

No rēķinos norādītās informācijas redzams, ka tajos ir visas komponentes, kas nepieciešamas tiesiska darījuma konstatēšanai – dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma. Nodokļu maksātājam ir tiesības izdarīt ierakstus grāmatvedības reģistros tikai uz tādu dokumentu pamata, kas apliecina uzņēmuma saimnieciskā darījuma esamību – Attaisnojuma dokuments.

Tiesa piekrīt prasītājas viedoklim, ka atbildētājs, izdarot ierakstus grāmatvedības reģistros, pamatojoties uz rēķiniem un deklarējot tos EDS sistēmā, ir apliecinājis, ka šis darījums ir noticis, atbildētāja pārstāvim izsakot savu gribu attiecīgo darījumu noslēgt, jo pretējā gadījumā šo darījumu nevarētu uzskatīt par uzņēmuma saimniecisko darījumu un atbildētājs to nebūtu varējis iekļaut PVN atskaitē.

Tiesa uzskata, ka ar rēķiniem, uz kuriem pamatota prasība, pierādīts, ka tajos norādītās preces un pakalpojumus prasītājs atbildētājam ir nodevis un prasītājs tos ir pieņēmis.

Ņemot vērā, ka preces nodotas atbildētājam, izrakstot un nododot rēķinu, ir secināms, ka ir izpildīts Civillikum 990.pantā norādītais nosacījums, lai varētu konstatēt preču nodošanas faktu.

Ministru kabineta noteikumos Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 35.^{11} punktā ir noteikts: „Lai noteiktu preču izcelsmi un piederību preču saņemšanas un izsniegšanas vietās, izmanto preču piegādes dokumentu. Preču piegādes dokuments ir dokuments, kurš apliecina preču piegādes un saņemšanas faktu." Savukārt Noteikumu 35.^{16} punkta 2. apakšpunktā ir noteikts, ka par preču piegādes dokumentu var izmantot dokumentu, ja tas satur preču piegādes dokumentam nepieciešamos rekvizītus un informāciju, kas sagatavota attiecībā uz precēm, saskaņā ar attaisnojuma dokumentam noteiktajām prasībām.

Civillikuma 2222. pantā ir noteikts, ka pasūtītājam jāpieņem no uzņēmēja tā izpildītais pasūtījums; pretējā gadījumā viņš atbild par visām nokavējuma sekām. Ja pasūtītājs pielīdzis sev vai kādam citam tiesību iepriekš pārbaudīt pasūtījumu, tad šis pārbaudījums jāizdara.

Civillikuma 2223. pantā ir noteikts: „Tiklīdz pasūtījums izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājam jāsamaksā uzņēmējam norunātā maksa."

Rēķini: TC2017/329, kas ir izrakstīts 03.08.2017., TC66/2018, kas izrakstīts 20.03.2018., TC92/2018, kas izrakstīts 18.04.2018., TC285/2018, kas izrakstīts 14.09.2018., TC292/2018, kas izrakstīts 20.09.2018. izrakstīti par precēm, kuru izgatavošanai paredzēto materiālu piegādājis prasītājs, tādējādi tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma un piegādes līguma noteikumiem.

Civillikuma 2107.pantā ir noteikts, ka ar piegādes līgumu viena puse (piegādātājs) uzņemas piegādāt otrai (pasūtītājam) noteiktu lietu par zināmu cenu. Civillikuma 2109.pantā noteikts, ka, kad piegādātājs pieprasīto lietu piegādājis, līdzēju tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma līguma noteikumiem. Civillikuma 2002.pantā ir noteikta pirkuma līguma definīcija. Pirkums ir līgums, ar ko viena puse apsola otrai par norunātas naudas summas samaksu atdot zināmu lietu vai tiesību.

Rēķinā TC291/2018, kas izrakstīts 20.09.2018. ir norādīti sniegtie pakalpojumi par materiālu apstrādi, kuras ir piegādājis atbildētājs, no kura izrietošās tiesiskās attiecības apspriežamas pēc noteikumiem, kas piemērojami uzņēmuma līgumiem.

Civillikuma 2212.pantā ir noteikts, ka ar uzņēmuma līgumu viena puse uzņemas izpildīt otrai par zināmu atlīdzību ar saviem darba rīkiem un ierīcēm kādu pasūtījumu, izgatavot kādu lietu vai izvest galā kādu pasākumu.

Civillikuma 2223.pantā noteikts, ka tiklīdz pasūtījums izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājam jāsamaksā uzņēmējam norunātā maksa.

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka pēc pasūtījuma izpildes uzrādīto preci nav atzinis par labu esam un atteicies parakstīt izrakstītos rēķinus.

Tiesa atzīst, ka pusēm vienojoties par preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu tika noslēgts līgumus, savukārt līguma noslēgšanas faktu, pakalpojumu sniegšanu un preču piegādi apliecina parakstītie rēķini, kas reģistrēti abu pušu grāmatvedības reģistros, no kā izriet, ka saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu atbildētājam ir jāsamaksā par saņemtajām precēm un pakalpojumiem rēķinos norādītajā apmērā.

Turklāt no lietai pievienotā konta pārskata redzams, ka atbildētājs ir veicis rēķina Nr.TC92-2018 apmaksu, maksājuma mērķī norādot rēķina numuru.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Civillikuma 1587. pantam atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājam par saņemtajām precēm un pakalpojumiem rēķinos norādītajā apmērā 7792,06 EUR.

Prasītāja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus 780,53 EUR par periodu no 22.03.2018. līdz 10.05.2019.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1765.panta pirmajā daļā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Savukārt otrajā un trešajā daļā noteikts, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā [..].

Procentu pamatlikme ir galējā procentu likme, ko Eiropas Centrālā banka piemērojusi savās pirms attiecīgā pusgada pirmās kalendāra dienas veiktajās pēdējās galvenajās refinansēšanas operācijās. Attiecīgā pusgada pirmajā kalendāra dienā spēkā esošo procentu pamatlikmi piemēro sešus turpmākos mēnešus.

Tiesa konstatēja, ka atbildētājs pieļāvis parāda samaksas nokavējumu, tādējādi no atbildētāja piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 780,53 EUR, kas aprēķināti par laika periodu no 22.03.2018. līdz 10.05.2019.

Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un

piedzenamo summu, atsevišķi norādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva 566,67 EUR, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 EUR, kopā 569,87 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1] pantu tiesa

nosprieda:

apmierināt komandītsabiedrības ,,TEHNOLOĢIJAS CENTRS" prasību.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,SIBIRICA", reģistrācijas Nr.41203034848, par labu komandītsabiedrībai ,,TEHNOLOĢIJAS CENTRS", reģistrācijas Nr.40103558648, pamatparādu 7792,06 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 780,53 EUR par laika posmu no 22.03.2018. līdz 10.05.2019., tiesas izdevumus 569,87 EUR, kopā 9142,46 EUR.

Samaksa veicama prasītājas norēķinu kontā AS ,,Swedbank", SWIFT: HABALV22, LV95HABA0551033771088.

Noteikt komandītsabiedrībai ,,TEHNOLOĢIJAS CENTRS", reģistrācijas Nr.40103558648, tiesības saņemt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,SIBIRICA" likumiskos 8(astoņus) procentus gadā no pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei(izsoles noslēguma dienai), nepārsniedzot pamatparāda apmēru.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņu noteikt 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 28.10.2020.

Tiesnese Iveta Risberga